

Патријарх Порфирије освештао земљиште за нови храм Светих мученика јасеновачких



Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије освештао је 13. септембра 2023. године, на празник Светих мученика јасеновачких, земљиште и часни крст за нови храм у Виноградској улици на Новом Београду који ће бити посвећен мученицима јасеновачким. Том приликом, патријарх Порфирије је поручио:

– Браћо и сестре, велики је благослов бити данас на овом месту. Велика је радост свих нас који смо се сабрали овде зато што смо осветили крст и место на којем треба да се подигне храм у којем ће се скупљати народ би се молио Богу. Нарочито је велики благослов што ће храм који ће, ако Бог да, овде никнути бити посвећен Светим мученицима јасеновачким. Оно што је за сваког човека појединачно душа, то је за једно место, за један крај и за једну заједницу храм Божји. Ако замислимо човека без душе онда имамо у виду само леш. На исти начин, народ који нема храм у средишту свог насеља, који нема храм у којем се сабира и у којем изграђује заједницу са Богом молећи се Богу и истовремено гради заједницу и јединство међу собом, тамо где нема храма иако постоји народ, можемо говорити о народу који није жив. Хвала

Богу, наш народ је жив, жив је Духом Светим, жив је светитељима Божјим који красе календар наше Цркве, жив је светитељима који су поникли у нашем народу, али исто тако и свим људима Божјим, светим људима где год да су расли, где год да су се смолили Богу. Растући у Христу, постајући светитељи Божји, Бог прославља такве људе да би превазишли своје време и свој простор, границе свог народа, да би постајући Божји људи, Христови људи, припадали сваком човеку, свакој души која чезне за Богом. Хвала Богу, ми смо се овде сабрали да покажемо управо то – да смо народ жив и да не само осећамо потребу за благодаћу Божјом, него да смо спремни да зидамо место на којем борави и на којем ће боравити благодат Духа Светог, а ми ћемо се њоме, долазећи на то место и у тај храм, напајати.

Има ли већег благослова од благослова да храм буде посвећен Светим мученицима јасеновачким? Највеће и најсветије место у нашем народу јесте Јасеновац. То је парадокс Јеванђеља Христовог, парадокс вере наше. Управо онда када смо слаби и немоћни, управо онда када страдамо, али не макар како и не за било кога, него онда када страдамо за име Христово сведочећи Њега као свог Бога и свог Спаситеља, онда је то страдање добит. Онда је то страдање победа. У речима мученика најбоље се виде речи самог Господа нашег: Ко хоће да спасе душу своју, изгубиће је, односно, ко воли било шта од овог света више него Бога, мислећи да ће било чим што је из овог света постати снажан и јак, да ће пронаћи смисао, али без Христа – вара се. Међутим, онај који разуме да је Христос почетак и крај, да је Он најпотребнији нашим животима, тај и све остало што има и све оно што јесте открива могућност и налази пут да му све то добије истински и прави смисао.

Мученици јасеновачки јесу часна трпеза на којој се сабира наш народ. Као што знамо, на почетку Цркве први хришћани су се сабирали на местима на којима су страдали сведоци Христове вере, мученици. Мученички гробови су били часна трпеза. Отуда је Јасеновац најсветији наш храм! Отуда су мученици јасеновачки најчаснија и најсветија часна трпеза са које засигурно, када се Богу и мученицима јасеновачким обраћамо, Бог чује наше молитве. Мученици јасеновачки баш због тога што су светитељи Божји, што су мученици за веру, за веру православну, не своде се само на један мали географски простор. Баш зато што су мученици они превазилазе и време и простор, и себе и своје име, и где год да им се обратимо са молитвом да нам помогну да увек будемо са Христом и да увек као и они Христа имамо на првом месту у свом животу, кад год им се обраћамо са таквом молитвом, Господ, будући да нас они заступају, такву молитву нашу чује и испуњава је. Зато смо и ми овде, слава Богу, по промислу Његовом одлучили да овај храм

посветимо Светим мученицима јасеновачким, да подсећамо и себе и све који ће храм гледати и који ће долазити у њега да, као што су мученици јасеновачки дали све за Христа и Христа ни за шта, и наш живот у тим речима у том духу добија свој пун смисао. Зашто? Зато што у храму Божјем постајемо једно. У храму ми остварујемо јединство које је суштинско. У храм долазимо да постанемо једно не у некој идеји овог света, не у било чему, јер није свако јединство благословено, није свако јединство спасоносно. Када се уједињујемо једном вером у Христу, онда је то наше јединство јединство у лепоти, у радости, у љубави, у истини. То и такво јединство даје своје плодове и овде и сада, али пуноћу реализује и достиже у вечности.

Нека би Господ дао, браћо и сестре, да сви уградимо себе молитвама Светих мученика јасеновачких у храм који ћемо овде зидати, да сви уградимо себе на сваки могући начин, а најпре духовно, како бисмо врло брзо дочекали тај моменат да се чују звона са овог места, звона која ће говорити уместо свих нас и бити позив сваком од нас да долазимо овде да служимо свету Литургију без које нема Цркве, без које нема хришћанског живота, да служимо свету Литургију и причешћујемо се Господом нашим, јер без причећа нема истинског хришћанског живота. Хришћански живот није тек једна идеја и идеологија, није скуп неких правила. Хришћански живот је предавање себе свецелог Христу и кроз то предавање себе свецелог Њему препознавање ближњег свог као неког без ког нема смисла нашег постојања, препознавање ближњег свог као неког који нам је неопходан, коме смо ми такође потребни и кроз ближњег свог непосредно заволевши Њега. Храм је место у којем сваког човека препознајемо као икону Божју, где сваког човека препознајемо као свог ближњег и као свог брата.

Нека би Господ све нас благословио молитвама Светих мученика јасеновачких и свих светих из рода нашег, свих светитеља Божјих свих времена и свих векова како бисмо што пре на овом месту и свугде славили име Једног у Тројици Бога, Оца и Сина и Светог Духа, сада, увек и у векове векова, амин.











???????????

spc.rs